

psychologická, spirituálna, sociálna opora a starostlivosť o rodinu

Choroba neprináša iba fyzickú bolesť. Prináša aj obavy, smútok, otázky, únavu a neistotu - pacientovi i jeho blízkym. V hospici preto myslíme nielen na telo človeka, ale aj na jeho dušu, vzťahy a vnútorné prežívanie. Psychologická, sociálna a duchovná podpora pomáha pacientom aj rodinám zvládať náročné obdobie, hovoriť o tom, čo bolí, nachádzať pokoj a nezostať v tom sami.

Keď ochorie jeden človek, mení sa život celej rodiny. Hospic preto nevníma pacienta oddelene od jeho najbližších. Snažíme sa vytvárať priestor, kde sa môžu pýtať, rozprávať, zdieľať svoje obavy, oddýchnuť si alebo jednoducho len byť spolu. Niekedy totiž najväčšou pomocou nie sú veľké slová, ale človek, ktorý zostane nablízku. A naše sprevádzanie sa nekončí odchodom milovaného človeka. Zostávame tu pre rodiny aj potom, keď prichádza ticho, smútok a život bez toho, koho mali radi. Pretože starostlivosť patrí aj tým, ktorí zostávajú.

kto je jej tvárou?

Sociálne poradenstvo

Mgr. Červeňová Viera
Mgr. Gregušová Eva
Mgr. Homolová Paulína
Mgr. Kobzová Rastislava
Mgr. Kučová Katarína
Mgr. Labuda Matej
Mgr. Monika Lobotková
Mgr. Jana Mikelová

Psychologické poradenstvo

prof. PhDr. Mgr. Dobříková Patrícia
Mgr. Luščíková Sabrina
Mgr. Prievozník Adam
Mgr. Stašáková Helena

“

Je úžasné, že ste... vy ste tie naše najväčšie
celebrity. Vaša práca je úžasná a obetavá.

- Beáta

ROK 2025 OČAMI SOCIÁLNEJ PRACOVNÍČKY

Náš hospic posluži ročne niekoľko sto pacientom. Osudy, životné cesty niektorých sú priamočiare, jednoduché, iní ich zase majú kľukatejšie, zamotané. Niektorí nám stihnú prirásť k srdcu, zapísať sa do pamäti viac, niektorí menej. Pri niektorých máme všetky potrebné informácie ako na dlani, u iných musíme v snahe rozplieť kľbká ich spleťtých životov a vzťahov nasadiť kus diplomatického, či priam detektívneho úsilia.

Za všetky v uplynulom roku by sme na tomto mieste spomenuli jeden príbeh. Šesťdesiatnik pán František k nám prišiel z Nemocnice pre odsúdených v Trenčíne s onkologickým ochorením v terminálnom štádiu. Pochádzal z väčšej obce z južného Slovenska, kde vychodil ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským a potom, čo sa v neďalekom okrese meste vyučil za mechanizátora, odpracoval mnoho rokov na miestnom družstve, vychovávajúc s manželkou dvoch synov. Potiaľto to bol jeden z tých jednoduchých, priamočiarych životov.

Žiaľ, v istom bode sa niečo pokazilo, nastali problémy, prišli nezhody, ktoré vyústili až do Františkovho uväznenia. My sme ho v každom prípade poznali ako slušného, skromného, úctivého pána, ktorý s nami

ochotne spolupracoval pri riešení svojej sociálnej situácie. Začali sme proces vybavovania invalidného dôchodku (do starobného mu ešte chýbalo niekoľko týždňov) a zároveň sa snažili v spolupráci s obcou skontaktovať s jeho rodinou. Podarilo sa nám nakoniec rozprávať s manželkou, s ktorou boli odlúčení a dokonca jestvoval súdny zákaz priblíženia sa k nej. Nechcela za manželom prísť, ale prisľúbila ho pochovať. František zároveň, keďže prišiel o telefón s číslami, písal listy... synom, priateľom.

Blížili sa Vianoce a on vystrihoval a zlepoval papierové reťaze, ktorými si túžil vyzdobiť svoju izbu. Snažili sme sa každý deň odtrhnúť si trochu času pre neho, nielen preto, že chvíle s ním boli príjemné, vyplnené humorom, ale najmä preto, že sme si uvedomovali krátkosť času. A ten sa nakoniec naplnil ešte pred Vianocami. Ako sa pri týchto diagnózach často stáva, jeho stav sa zo dňa na deň zhoršil a on upadol do bezvedomia. Bolo to na druhý deň po vyzdobení izby.

Aj v tomto stave sme ale prichádzali k jeho lôžku a modlili sa. Trápilo nás, že nestihol usporiadať svoj vzťah s rodinou a Bohom. Nevedeli sme mu ani zabezpečiť duchovného z Reformovanej cirkvi. Bol piatok, vedeli sme,

že sa zrejme nedožije pondelka a tak sme improvizovali. Poprosili sme pravoslávneho duchovného, ktorý bol zhodou okolností u jednej pacientky v hospici, či by nedal toľto mužovi pomazanie ...a tento boží muž súhlasil, šiel a pomazanie zomierajúce-mu dal. Odchádzali sme domov s pocitom, že sme vykonali, čo sme boli povinní vykonať

a zvyšok je v Božích rukách. A František naozaj na druhý deň v sobotu odišiel do večnosti. A my sme vďační za to, že sme s ním onu biblickú milú mohli prejsť.

Rastislava Kobzová

ROK 2025 OČAMI PSYCHOLOGIČKY

Posledné mesiace si veľmi silne uvedomujem „byť v HOSPICI, pracovať v HOSPICI, žiť v HOSPICI“ ako konkrétne, osobné pozvanie, pracovať na Ježišovom diele. Som pozvaná byť jeho súčasťou, darovať seba, svoje dary, talenty, nasadenie, ale niekedy aj každodennú únavu, pre toto dielo. Nezabúdam samozrejme na smiech a radosť :)

Výsada byť pozvaná nesie veľkú zodpovednosť, mozaika diela, ktoré nie je moje, sa skladá z každodenných maličkých skutkov, často neviditeľných. Ježiš mi pomáha a robí hodnou, pozýva do svojej „vinice“.

Úloha psychológa v zariadení je nenahraditeľná. Aj krátky rozhovor, prítomnosť a možnosť byť vypočutý predstavujú pre mnohých pacientov významný zdroj úľavy, bezpečia a zachovania ľudskej dôstojnosti. Otvára sa priestor zmysluplnosti a bilancie života, čo sa podarilo, čo nie... Konečnosť dní a vymeraného času umožňuje nazerať za „obzor“. Práve toto nečakané „nazretie“, stretnutie tvárou tvár s konečnosťou toho, čo poznáme, vedie pacientov k rekapitulácii, uzmiereniu, obnove vzťahu s najbližšími, odpusteniu. Ako na neprebádanej pôde je prítomná úzkosť a strach z neznámeho.

Každý príbeh je iný, originálny. Aj moja práca je individuálna, konkrétna, s každým pacientom podľa jeho potrieb. Cieľ je jasný... **byť tu pre každého z nich**, sprevádzaním na ceste do neznáma (ktorou pôjdem mimochodom raz aj ja). **Túžim, aby to bola cesta do ŽIVOTA.**

Helena Stašáková

Ste úžasní ľudia. Ďakujem za vašu pomoc, ktorú som pri manželovi veľmi potrebovala a bez vás by som to nebola zvládla. Patrí vám naozaj veľká vďaka aj vašej p. psychologičke, ktorá mi taktiež veľmi pomohla. Ešte raz veľké ĎAKUJEM!

- Jana

POSKYTOVANÉ SLUŽBY

Špecializované sociálne poradenstvo

Súčasťou hospicovej starostlivosti o pacienta a jeho blízkych je aj poskytovanie sociálneho poradenstva. Hospic v roku 2025 poskytol spolu **8 565** hodín špecializovaného sociálneho poradenstva (ďalej len „ŠSP“). Ekonomicky oprávnené náklady (ďalej len „EON“) na 1 hodinu poskytnutého ŠSP boli v roku 2025 vo výške **13,36 €** – finančný príspevok TSK na prevádzku poskytovanej služby predstavoval **114 428,40 €**.

Detailný prehľad o nákladoch a výdavkoch poskytovanej sociálnej služby – špecializované sociálne poradenstvo je uvedený v časti Finančná správa.

Starostlivosť o PRÍBUZNÝCH (pozostalých)

Hospicový tím sa usiluje byť **počas starostlivosti o pacienta** v kontakte s príbuznými. Spolu s nimi sa usiluje zabezpečovať pre pacienta čo najvyššiu kvalitu života posledných dní, vnášať do posledných dní pacienta VIAC ŽIVOTA. Zároveň povzbudzuje členov rodiny, aby v tomto ťažkom období nezabúdali ani na seba; jednoducho povedané, aby boli aj sami na seba dobrí.

Hospic prostredníctvom psychológa a sociálneho poradcu zostáva v kontakte s rodinou, ktorá v hospici stratila príbuzného a má **problém vysporiadať sa so stratou** a začleniť sa do spoločenského a pracovného života.

Mesiac **po úmrtí pacienta lôžkového hospicu**, hospic posielala príbuzným pacientov písomnú **spomienku**, na ktorú mnohí z príbuzných odpíšu a zdieľajú svoje prežívanie v procese smútenia.

Pozostalých príbuzných pacientov mobilného hospicu navštevuje po mesiaci od úmrtia pacienta tím mobilného hospicu doma – s ružičkou, ktorá je symbolickou spomienkou na drahého zomrelého, na jeho život a prítomnosť v rodine pozostalých.

Ďalšou z foriem starostlivosti o pozostalých príbuzných našich pacientov sú vzájomné stretnutia **„Zápis do knihy živých“**, ktoré prichádzajú príbuzní po uplynutí najintenzívnejšieho času smútenia po úmrtí ich blízkeho. Tu sa môžu znovu stretnúť s hospicovým tímom – zamestnancami i dobrovoľníkmi, ktorí sprevádzali ich príbuzných a pospomínali na svojich blízkych.

Každý deň si v hospici pripomíname pacientov, ktorí majú výročie úmrtia. Spomíname na nich a rovnako aj na ich príbuzných a spoločne sa za nich modlíme. **Knihy živých** obsahujúca zoznam pacientov, ktorí nás predišli do večnosti z hospicu, sa nachádza vo vstupnej hale hospicu.

Podporná skupinka pre smútiacich je tiež jednou z možností, ktorú môžu pozostalí po úmrtí pacientov v hospici využiť (od roku 2015). Je to príležitosť stretnúť sa s ľuďmi, ktorí prežili podobnú stratu ako oni, zveriť sa so svojím smútkom niekomu, kto prežíva podobné pocity. Spravidla prebiehajú v najťažšom období smútenia – od „dušičiek“ po Vianoce.

Smútkové poradenstvo

Smútok, ktorý pociťujete po strate blízkeho človeka, je prirodzená reakcia duše na bolestnú udalosť a nie vždy sa musí prejavovať plačom. Môžu na vás doliehať aj iné silné a mnoho ráz protichodné pocity: strach, prázdnota, bezradnosť, vďačnosť, hnev, ľahostajnosť, sebaľútosť, nenávisť, úľava, bolesť, radosť, nepochopenie, vina, láska, osamotenosť alebo beznádej.

Všetky tieto pocity sú prirodzené a netreba ich násilne popierať, skrývať ich, ani sa v nich utápať a je potrebné dopriať si potrebný čas na ich prežitie a spracovanie. Postupne sa tak stanú menej intenzívnymi. Zármutočenie je u každého človeka jedinečné. Ponúkame vám sprevádzanie a oporu vo vašej bolesti. Pomoc pri spracovávaní smútku a hľadani dôvodu žiť ďalej, aj keď to môže byť pre vás v tejto chvíli nepredstaviteľné.

V prípade záujmu o smútkové poradenstvo nás kontaktujte na:

☎ 0910 842 941

✉ smutkove.poradenstvo@hospictn.sk

